

- المختصر المفيد للمسلم الجديد
الإصدار الأخير (4-5-1443 هـ)
නව මුස්ලිම්වරයෙකුට
ජරයෝජනවත්
සංක්ෂිප්තයක්

නව මුස්ලිම්වරයෙකුට ජ්‍රයෝජනවත් සංක්ෂිප්තයක්

සැකසුම

මුහම්මද් අෂ්-ෂුහ්රී

2020 - 1441

මහා කාරුණික පරම දයාර
අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන්

පෙරවදන

සැබැවින්ම සියලු පැසසුම් අල්ලාහ් සතුය. අපි ඔහු ජ්‍රයෝජනවත් කරමු. ඔහුගෙන් උදව් පනමු. ඔහුගෙන් සමාව අයැද සිටිමු. අපගේ ආත්මයේ හානියෙන් හා අපගේ කිරියාවන්වල නපුරෙන් ආරක්ෂාව අපි අල්ලාහ්ගෙන් පනමු. අල්ලාහ් කවරෙකු යහමඟට යොමු කරන්නේ ද ඔහුව මුළා කරන්නෙකු නොමැත. ඔහු කවරෙකු නොමඟට යොමු කරන්නේ ද ඔහුට යහමග පෙන්වන්නෙකු නැත. නැමදුමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙවියකු

නොමැති බවත් ඔහු ඒකීය බවත් ඔහුට කිසිදු හවුල් කරුවකු නොමැති බවත් මම සාක්ෂි දරමි. තවද සැබැවින්ම මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා ඔහුගේ ගැත්තා බවත් ඔහුගේ ධර්ම දූතයාණන් බවත් මම සාක්ෂි දරමි.)

මේ සියල්ලට පසු:

අල්ලාහ් ආදම්ගේ දරුවන් වන මිනිස් වර්ගයා ව තමන්ගේ බොහෝ මැවීම්වලට වඩා උසස් කොට ගරුත්වයට පත් කළේය. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පැවසීය.

(وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ)

“සැබැවින්ම අපි ආදම්ගේ දරුවන් ගරුත්වයට පත් කළෙමු.” (අල් ඉස්රා: 70) මෙම සමූහයා ගෞරවයට පත් කිරීමට අමතරව ඔවුන් වෙත ඔහුගේ නබිවරුන් අතර සිටි ශ්‍රේෂ්ඨතම නබිවරයාණන් වන මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාව එව්වේය. එමෙන්ම ඔහුගේ විශිෂ්ටතම පුස්තකය වන මහඟු

අල් කුර්ආනය ඔවුන් වෙත පහළ කළේය.
 ඔහුගේ උසස්ම දහම වන ඉස්ලාමය
 ඔවුන් වෙනුවෙන් පිළිගත්තේය.
 උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි.

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ
 وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

“මිනිස් වර්ගයා වෙනුවෙන් බිහි කරන
 ලද ශ්‍රේෂ්ඨතම ජන සමාජය බවට ඔබ
 පත් වූහ. ඔබ යහපත විධානය
 කරන්නෙහුය. අයහපතින්
 වළක්වන්නෙහුය. අල්ලාහ්ව විශ්වාස
 කරන්නෙහුය. ආගම් ලත් ජනයා ද
 (එසේ) විශ්වාස කළේ නම් ඔවුනට එය
 යහපත් වනු ඇත. ඔවුන් අතර විශ්වාස
 කරන්නන් සිටින අතර ඔවුන්ගෙන්
 බහුතරයක් දෙනා පාපතරයෝය.” (ආලු
 ඉම්රාන්: 110) මිනිසා වෙත අල්ලාහ්
 පිරිනමා ඇති විශාලතම ආශීර්වාදය
 ඔහුට ඉස්ලාමය වෙත මග පෙන්වා ඒ මත
 ස්ථාවරත්වය ඇති කර එහි නීති හා
 පිළිවෙත් අනුව කටයුතු කිරීමේ අවස්ථාව

පිරිනැමීමය. මෙම පොත ප්රාමාණයෙන්
 කුඩා වුවද ඉතා වැදගත් කරුණු
 බොහෝමයක් ඇතුළත් කර ඇත.
 යහමගට යොමු වූ නවකයකු ඔහු
 ඉස්ලාමයට පැමිණි පසු ප්රථමයෙන්
 දැනුවත් විය යුතු කරුණු මෙම මහඟු
 දහම පිළිබඳ ඉතා කෙටියෙන් පහදා දෙන
 ක්රමයකින් හදාරනු ඇත. ඔහු ඒවා
 වටහා ගෙන ඒවා අපේක්ෂා කරන දෑ
 ක්රීයාවට නංවන විට දැනුම සෙවීමටත්
 තම පරමාධිපති ගැනත් ඔහුගේ නඩි
 මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්)
 ගැනත් ඔහුගේ ඉස්ලාම් දහම ගැනත්
 වැඩියෙන් යමක් දැන ගැනීමට පෙළඹේ.
 පසුව ඉතා පැහැදිලිව දැනුවත්ව
 උත්තරීතර අල්ලාහ් නමදිසි. ඔහුගේ
 හදවත තැන්පත්භාවයට පත්වෙයි.
 නැමදුම් ඉටු කිරීමෙන් හා අල්ලාහ්ගේ
 නඩිවරයා වන මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු
 අලයිහි වසල්ලම්) තුමාගේ පිළිවෙත
 අනුගමනය කිරීම තුළින් උත්තරීතර

අල්ලාහ්ට සමීප වෙමින් ඔහුගේ විශ්වාසය වැඩි කර ගනී.

මෙම පොතෙහි සෑම වචනයක් තුළම සමාදේශීය ලබා දෙන මෙන් ද එමගින් ඉස්ලාමයට හා මුස්ලිම්වරුන්ට සෙන සලසන මෙන් ද දෙවියන්ගේ තෘප්තිය උදෙසා අවංකව මෙය පිළිගන්නා මෙන් ද මුස්ලිම්වරුන් අතර ජීවත්ව සිටින්නන්ට මෙන්ම මියගිය ඇත්තන්ටත් එහි ප්රතිඵල පිරිනමන මෙන් ද මම අල්ලාගෙන් ප්රාර්ථනා කර සිටිමි.

අපගේ නවි මුහම්මද් තුමාණන් හා එතුමාගේ පවුලේ උදවිය මෙන්ම හිතමිතුරන්ට අල්ලාහ් ආශිර්වාද කරන්නා.

මුහම්මද් ඉබ්නු අෂ්-ෂෙයිබා අෂ්-ෂුහ්රි
හිජ්රි 2/11/1441.

මාගේ පරමාධිපති අල්ලාහ් වේ.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ)

“මිනිසුනි, නුඹලා හා නුඹලාට පෙර වාසය කළ උදවිය මැවූ නුඹලාගේ පරමාධිපතිට නැමදුම් කරනු. (එමඟින්) නුඹලාට අල්ලාහ් කෙරෙහි බැතිමත් විය හැකි ය.” (අල් බකරා 2:21)

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾

“ඔහු අල්ලාහ් ය. ඔහු හැර නැමදුමට සුදුසු වෙනත් දෙවියකු නැත.” (අල් හෂර්: 22)

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

“ඔහු වැනි කිසිවකුත් නැත. තව ද ඔහු සර්ව ශ්රාවක හා සර්ව නිරීක්ෂක වේ.” (අෂ් ෂුරා 26:11)

අල්ලාහ් වන ඔහුය මාගේ පරමාධිපති. එමෙන්ම සියලු දෑහි පරමාධිපති. ඔහු රජුය, මැවුම්කරුය, පෝෂකය, සියලු දෑ සැලසුම් කරන්නාය.

• නැමදුමට සුදුස්සා වනුයේ ඔහු පමණය. ඔහු හැර වෙනත් පරමාධිපතියකු නැත. ඔහු හැර වෙනත් දෙවියකු නැත.

• ඔහු විසින්ම තහවුරු කළ හා ඔහුගේ නව්වරයාණන් (සල්ලේලාහු අලයිහි වසල්ලම්) විසින් තහවුරු කළ අලංකාර නාම හා විශිෂ්ඨ ගුණාංග ඔහුට ඇත. ඒවා අලංකාරයේ හා පූර්ණත්වයේ උපරිමය සපුරා ඇත. ඔහු මෙන් කිසිවක් නැත. ඔහු සර්වශ්‍රාවකය. සර්ව නිරීක්ෂකය.

ඔහුගේ අලංකාර නාම කිහිපයක්

අර්-රස්සාක්, අර-රහ්මාන්, අල්-කදීර්, අල්-මලික්, අස්-සමී, අස්-සලාම්, අල්-බසිර්, අල්-වකීල්, අල්-කාලික්, අල්-ලතීෆ්, අල්-කාෆි, අල්-ගෆූර්.

අර්-රස්සාක්: තම ගැත්තන්ගේ හදවත් හා ශරීර ශක්තිමත් කරවන ඔවුන්ගේ ආහාර පෝෂණ සම්පත් තම

භාරකාරත්වය යටතේ පත්කර ගෙන සිටින්නා.

අර-රහ්මාන්: සෑම දෙයක් මනම ඉමහත්සේ කරුණා ගුණය වියාප්ත කරන මහා කාරුණිකය.

අල්-කදීර්: දුර්වලභාවයක් හෝ මන්දගාමීභාවයක් හෝ නොමැති පූර්ණ බලය ඇත්තාය.

අල්-මලික්: ශ්‍රේෂ්ඨත්වය, විශිෂ්ඨ පාලනය හා මනා සැලසුම යනාදී ගුණාංගවලින් වර්ණනා කෙරුණු අයෙකි. ක්රීමයාත්මක වන සියලු දැහි රජුය.

අස්-සමී: රහස් හා ප්රසිද්ධියේ හෝ වේවා ඇසෙන හඬවල් සියල්ල ග්රහණය කර ගන්නා.

අස්-සලාම්: සියලු අඩු පාඩු, පීඩා හා කැළඳවලින් තොර තැනැත්තා.

අල්-බසිර්: සෑම කරුණක්ම එය සියුම් හා කුඩා වුව ද තම බලේමෙන් ආවරණය කර සිටින්නා. සියලු දෑ ගැන මනා

බැල්මකින් බලන ඒ ගැන තොරතුරු නිරීක්ෂණය කරන එහි අභ්යයන්තරය වෙත එඹී බලන්නා.

අල්-වකීල්: තම මැවීමිවලට පෝෂණ සම්පත් පිරිනැමීමේ භාරකාරත්වය දරන්නා. එමෙන්ම ඔවුන්ගේ යහපත වෙනුවෙන් ඔවුන් මත ක්රියා කරන්නා. ඔහුගේ ආදරයට පාත්රවුවන්ගේ භාරකාරත්වය දරන්නා. ඔවුනට පහසුකම් සලසන්නා. සියලු කටයුතු ඔවුනට සැහීමට පත් කරන්නා.

අල්-කාලික්: වස්තූන් ඇති කරන්නා. පූර්ව උදාහරණයකින් තොරව ඒවා නිමැසුම් කරන්නා.

අල්-ලහීෆ්: තම ගැන්වත් ව ගෞරවය කර ඔවුනට මෙමත්රිය පෙන්වා ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම් ලබා දෙන්නා.

අල්-කාෆි: තම ගැන්වත්හට අවශ්ය වන සියලු දෑ ප්රමාණවත් පරිදි පිරිනමන්නා, තවද වෙනත් අයගේ උපකාරයෙන් තොරව ඔහුගේ උපකාරය

සෑහීමකට පත් කරවන, ඔහු තුළින් අනෙක් අයගේ අවශ්‍යතාවන්ගෙන් තොරභාවයට පත් කරවන්නා.

අල්-ගල්ෆ්: තම ගැත්තන්ගේ පාපකම්හි භානියෙන් ඔවුන් ආරක්ෂා කරන්නා, ඒ මත ඔවුනට දඩුවම් නොකරන්නා.

මුස්ලිම්වරයා අල්ලාහ්ගේ අරුම පුදුම මැවීම් සහ ඔහුගේ පහසු කිරීම් පිළිබඳව සිතන්නට ගනියි. ඒ අතරින් ජීවිත් තම පැටවුන්ට පෝෂණය කිරීම සහ උන් තමන් මත යැපෙන තෙක් උන්ව රැකබලා ගැනීම යන කරුණු ද ඇතුළත් ඒවායෙහි මැවුම්කරු සහ ඒවාට කරුණාව දක්වන්නා සුවිශුද්ධයාණන්ය. ඔහු එයට උපකාර කිරීමට සහ එහි සියලු දුර්වලතා සමඟ එහි තත්වය නිවැරදි කිරීමට යම් සාධකයක් සූදානම් කරවීම ද ඔහුගේ කරුණාවකි.

නබි මුහම්මද් තුමාණෝ (ඵතුමා කෙරෙහි අල්ලාහ්ගේ ශාන්තිය හා සමාදානය උදාවේවා)

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසයි:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾

“ඔබ අතුරින් වූ ධර්ම දූතයකු ඔබ වෙත
සැබැවින්ම පැමිණ ඇත. ඔබ
දුෂ්කරත්වයට පත්වීම ඔහු වෙත
බැරෑරුම්ය. ඔහු ඔබ කෙරෙහි (ඔබගේ
විශ්වාසය පිළිබඳ) සතුටු වන්නෙකි. දේව
විශ්වාසවන්නයින් පිළිබඳ
සෙනෙහෙවන්ත වූ අනිශය කාරුණිකය.”
(අත්-තව්බා 128)

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

“අපි ඔබ ලෝවැසියනට දයාවක් ලෙස
මිස නොඑව්වෙමු.” (අල් අන්බියා: 107)

කරුණාව, ත්‍යාගශීලීබව සහ මුහම්මද්
(සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා.

ඔහු මුහම්මද් ඉබ්නු අබ්දුල්ලාහ්ය.
 (එතුමාට අල්ලාහ් ශාන්තිය හා
 සමාදානය ආශීර්වාද කරන්නවා!) එතුමා
 නබිවරුන් හා දූතවරුන්ගේ අවසාන
 මුද්දරාවයි. උත්තරීතර අල්ලාහ්
 එතුමාණන්ව ඉස්ලාම් දහම සමඟ මුළු
 මිනිස් සංහතියටම එව්වේය. එය එතුමා
 ඔවුනට යහපත පෙන්වා දෙනු පිණිසය. ඒ
 අතරින් වඩාත් වැදගත්ම කරුණ වනුයේ
 ‘තව්හීද්’ හෙවත් ඒක දේව වාදයයි.
 එමෙන්ම අයහපත් දෙයින් ඔවුන්
 වළක්වාලනු පිණිසය. ඒ අතරින් වඩාත්
 බරපතලම දෑ වනුයේ ‘ෂිර්ක්’ හෙවත්
 අල්ලාහ්ට ආදේශ කිරීමයි.

එතුමා නියෝග කළ දෑහි එතුමාට
 අවනත වීමත්. එතුමා දන්වා සිටි දෑහි
 එතුමාව සහතික කිරීමත් එමෙන්ම
 එතුමා කවර කරුණක් තහනම් කොට
 ඉන් වළක්වා ඇත්තේ ද ඉන් වැළකී
 සිටීමත් අනිවාර්යය වන්නේය. එමෙන්ම
 එතුමා ආගමානුගත කළ දෑ හැර වෙනත්

යම් දෙයකින් අල්ලාහ් නැමදුමට ලක් නොකළ යුතුය.

එතුමාගේ දූත පණිවිඩය හා එතුමාණන්ට පෙර සිටි සියලු නබිවරුන්ගේ දූත පණිවිඩය වූයේ අල්ලාහ්ට කිසිදු හවුල්කරුවකු සම්බන්ධ නොකොට ඔහුට පමණක් නැමදීම සඳහා ඇරයුම් කිරීමයි.

නබි තුමාණන්ගේ ගුණාංග සමහරක් සත්යතාව, කරුණාව, රිස්සීම, ඉවසීම, දෛර්යය, ත්යාගශීලිබව, යහපත් චරිතය, සාධාරණය, නිහතමානීබව හා සමාව දීම.

ශුද්ධ වූ අල් කුර්ආනය මාගේ පරමාධිපතිගේ වචනයයි.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا﴾

“අහෝ මිනිසුනි! නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් සාධකයක් පැමිණ ඇත. තවද නුඹලා වෙත පැහැදිලි

ආලෝකයක් අපි පහළ කළෙමු.” (අන් නිසා:174)

ශුද්ධ වූ අල් කූර්ආනය උත්තරීතර අල්ලාහ්ගේ වචනයයි. එය ඔහුගේ නබි මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා වෙත පහළ කළේ මිනිසා අන්ධකාරයන්ගෙන් ආලෝකය වෙත බැහැර කොට සෘජු මාර්ගය වෙත ඔවුන්ට මග පෙන්වීමටය.

කවරෙකු එය පාරායනය කරන්නේ ද ඔහුට මහඟු නිළිණ හිමි වනු ඇත. කවරෙකු එහි මගපෙන්වීම අනුව ක්රියා කරන්නේ ද ඔහු ශක්තිමත් මාර්ගයක ගමන් කරනු ඇත.

ඉස්ලාමයේ මූලිකාංගයන් පිළිබඳ මා දැන ගැනීමට කැමති.

මුහම්මද නබි (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමානන් පවසා සිටියහ:

(بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ، شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ، وَحَجِّ النَّبِيتِ).

“කරුණු පහක් මත ඉස්ලාමය ගොඩනැගී ඇත. එනම් නැමදුමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙවියකු නොමැති බවත් සැබැවින්ම මුහම්මද් අල්ලාහ්ගේ දූතයාණන් බවත් සාක්ෂි දැරීම, සලාතය විධිමත්ව ඉටු කිරීම, සකාත් නිකුත් කිරීම, රමළාන් මාසයේ උපවාස ගිලය රැකීම හා දේව නිවස වෙත හජ් වන්දනාව දියත් කිරීම.”

ඉස්ලාමයේ මූලිකාංග යනු සෑම මුස්ලිම්වරයකුම පිළිපැදිය යුතු අත්යාවශ්‍ය නැමදුම් වෙති. ඒවා අනිවාර්යය වන බව විශ්වාස කොට ඒ සියල්ල ක්රියාවට නැංවීමෙන් මිස මිනිසාගේ ඉස්ලාමය වලංගු වන්නේ නැත. ඊට හේතුව සැබැවින්ම ඉස්ලාමය ඒවා මත ගොඩ නැගී ඇති බැවිණි. ‘අර්කානුල් ඉස්ලාම්’ ඉස්ලාමයේ මූලිකාංගයන් ලෙස ඒවා නම් කර ඇත්තේ ද එබැවිණි.

එම මූලිකාංගයන් මෙසේය:

පළමු මූලිකාංගය: නැමදුමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙව් කෙනෙකු නොමැති බවත් සැබැවින්ම මුහම්මද් අල්ලාහ්ගේ දූතයාණන් බවත් සාක්ෂි දැරීම.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾

“එහෙයින් නැමදුමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙව් කෙනෙකු නොමැති බව ඔබ දැනගන්න.” (මුහම්මද්:19)

තවදුරටත් උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ප්රකාශ කරයි:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

“ඔබ අතූරින් වූ ධර්ම දූතයකු ඔබ වෙත සැබැවින්ම පැමිණ ඇත. ඔබ දුෂ්කරත්වයට පත්වීම ඔහු වෙත බැරෑරුම්ය. ඔහු ඔබ කෙරෙහි (ඔබගේ විශ්වාසය පිළිබඳ) සතුටු වන්නෙකි. දේව විශ්වාසවන්නයින් පිළිබඳ

සෙනෙහෙවත්ත වූ අනිශය කාරුණිකය.”
(අත්-තව්බා 128)

‘ලා ඉලාහ ඉල්ලේලාහ්’ - අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙවියකු නොමැති බව සාක්ෂි දැරීමේ තේරුම: අල්ලාහ් හැර නැමදුම් ලබන සෙසු දෑ සත්යය නොවන බවයි.

‘අන්ත මුහම්මදන් රසූලුල්ලාහ්’ සැබැවින්ම මුහම්මද් අල්ලාහ්ගේ දූතයාණන් බව සාක්ෂි දැරීමේ තේරුම: එතුමා නියෝග කළ දෑහි එතුමාට අවනත වීමත්. එතුමා දන්වා සිටි දෑහි එතුමාට සහතික කිරීමත් එමෙන්ම එතුමා කවර කරුණක් තහනම් කොට ඉන් වළක්වා ඇත්තේ ද ඉන් වැළකී සිටීමත් එතුමා ආගමානුගත කළ දෑ හැර වෙනත් යම් දෙයකින් අල්ලාහ් නැමදුමට ලක් නොවීමත්ය.

දෙවන මූලිකාංගය: සලාතය විධිමත්ව ඉටු කිරීම.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

(وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ)

“තවද ඔබ සලාතය විධිමත්ව ඉටු කරන්න” (අල් බකරා: 110)

සලාතය ඉටු කළ යුත්තේ උත්තරීතර අල්ලාහ් ආගමානුගත කළ පරිදි හා ඔහුගේ දූත මුහම්මද් (සල්ලේලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා අපට ඉගැන් වූ පරිදි එය විධිමත්ව ඉටු කිරීමෙනි.

තුන්වන මූලිකාංගය: සකාත් නිකුත් කිරීම.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසයි:

(وَأَتُوا الزَّكَاةَ)

“ඔබ සකාත් පිරිනමන්න.” (අල් බකරා: 110)

මුස්ලිම්වරයාගේ විශ්වාසය තහවුරු කිරීමට පරීක්ෂණයක් ලෙසින් ද ඔහුගේ පරමාධිපති ඔහුට ආශිර්වාද කළ සම්පත් සඳහා ඔහු ඔහුට කෘතඥතාව දැක්වීමක් ලෙසින් හා දුගී දුප්පතුන් හා අවශ්යතාවෙන් පෙළෙන්නන්ට උපකාරයක් ලෙසින් ද අල්ලාහ් සකාත් අනිවාර්යය කර ඇත.

සකාන් පිරිනැමීම සුදුස්සන්හට
පිරිනැමීමෙන් ඉටු කළ යුතු වේ.

එය නියමිත ජරමාණයක් ලබා ඇති
විටෙක එම ධනයේ අනිවාර්යයෙන් දිය
යුතු වගකීමක් වන්නේය. ශුද්ධ වූ අල්
කුර්ආනයේ අල්ලාහ් මෙනෙහි කළ
පාර්ශව අටකට එය දෙනු ලැබේ. ඔවුන්
අතරින් 'ෆකීර්' හෙවත් දිළිඳා සහ
'මිස්කීන්' හෙවත් දුගියා ඇතුළත්ය.

එය ඉටු කිරීම තුළ දයානුකම්පාව හා
සෙනෙහස ඉස්මතුවීම, මුස්ලිම්වරයාගේ
ගුණාංග හා ඔහුගේ සම්පත් පිරිසිදු
කිරීම, දිළිඳු හා දුප්පත් ජනයා තෘප්තියට
පත් කිරීම, මුස්ලිම් සමාජයේ තනි
පුද්ගලයින් අතර සහෝදරත්වයේ හා
මිත්රත්වයේ බැඳීම ශක්තිමත් කිරීම
යනාදිය පවතී. එහෙයින් ධර්මිෂ්ඨ
මුස්ලිම්වරයා එය තමාගේ යහපත්කම
පිටතට ගෙන එන අතර එය ඉටු
කිරීමෙන් සතුටු වන්නේ අන් අයගේ
සතුට නිසාය.

රන්, රිදී, මුදල් නෝට්ටු, ලාභ බලාපොරොත්තුවෙන් වෙළඳාම සඳහා සූදානම් කර ඇති වියාපාරික භාණ්ඩ යනාදී සකාන් වස්තුවෙන් නියමිත ප්‍රමාණය ලබා පූර්ණ වසරක කාලයක් ගත වූ විට ඉන් නිකුත් කරනු ලබන්නේ 2.5%කි.

එසේම ගොවිපළ සතුන් (ඔටු, ගව හා එළුවන්) උන්ගේ හිමියා උන්ට ආහාර දීමෙන් තොරව වසරකට වැඩි කාලයක් මහපොළොවේ තණ බුදින විට උන්ගෙන් නියමිත සංඛ්‍යාවක් කවරෙකු සතුව ඇත්තේ ද ඔහුද සකාන් පිරිනැමීම අනිවාර්යය වේ.

එමෙන්ම මහපොළොවෙන් හට ගැණෙන ධාන්ය, පළතුරු බණ්ණන් දේරවිය හා නිධන් වස්තුවල ද ඒවා නියමිත ප්‍රමාණයක් ලබා ඇති විටෙක සකාන් දීම අනිවාර්යය වේ.

සිව්වැනි මූලිකාංගය: රමළාන් මාසයේ උපවාසය රැකීම.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

“අහෝ! විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා බැනීමත් විය හැකි වනු පිණිස නුඹලාට පෙර වූවන් කෙරෙහි අනිවාර්යය කරනු ලැබුවාක් මෙන් නුඹලා කෙරෙහි ද උපවාසය අනිවාර්යය කරනු ලැබීය.” (අල් බකරා: 110)

රමළාන් යනු හිජ්ර් දින දර්ශනය අනුව නව වැනි මාසයයි. එය මුස්ලිම්වරුන් ගරඬුහුමන් කරන මාසයකි. වසරේ සෙසු මාසවලට වඩා විශේෂ ස්ථානයක් මෙයට හිමිය. එම මාසය පුරාවටම උපවාසයේ යෙදීම ඉස්ලාමයේ පස්මහා මූලිකාංග අතරින් එකකි.

රමළාන් මාසයේ උපවාසය රැකීම යනු: අලුයම උදාවේ සිට හිරු අවරට යන තෙක් සමාද්ධිමත් රමළාන් මාසයේ දින පුරාවටම ආහාර පාන ලිංගික ඇසුර හා

උපවාසය අවලංගු කරන දෑ යනාදියෙන් වැළකී සිටීමයි.

පස්වන මූලිකාංගය: ශුද්ධ වූ අල්ලාහ්ගේ නිවස වෙත හජ් ඉටු කිරීම.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

(وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا)

“තවද අල්ලාහ් වෙනුවෙන් එම ගෘහයෙහි හජ් ඉටු කිරීම ඒ වෙත යෑමට මගක් ඇති ජනයා වෙත පැවරුණු වගකීමකි.” (ආලු ඉම්රාන්: 97)

හජ් ඉටු කිරීම යනු ආයු කාලය තුළ එක් වරක් හෝ ඒ සඳහා ගමන් පහසුකම් ඇති උදවියට නියම වූවකි. එනම් නියමිත කාලයක් තුළ නියමිත නැමදුම් කොටසක් ඉටු කිරීම සඳහා මක්කාවේ පිහිටි ශුද්ධ වූ නිවස හා ශුද්ධ වූ ස්ථාන අරමුණු කරගනිමින් වන්දනාවේ යෑමයි. නබි (සල්ලේලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන් හා එතුමාණන්ට පෙර සිටි සෙසු නබිවරුන් ද හජ් ඉටු කර ඇත. ශුද්ධ අල් කුර්ආනයේ අල්ලාහ් දන්වා ඇති පරිදි හජ්

සඳහා ජනයා ඇරයුම් කරන මෙන් ඉබ්‍රාහිම් අලයිහිස් සලාම් තුමාට අල්ලාහ් නියෝග කර ඇත. ඔහු මෙසේ පවසයි:

﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾

“තවද හජ් ගැන ජනයා අතර නුඹ නිවේදනය කරනු. ඔවුහු පා ගමනින් ද දුර බැහැර ස්ථානයන්හි සිට පැමිණෙන වැහැරී ගිය සෑම ඔටුවකු මත හිඳ ද නුඹ වෙත පැමිණෙයි.” (අල් හජ්: 27)

‘රීමාන්’ හෙවත් විශ්වාසයේ මූලිකාංගයන් පිළිබඳ ඔබ දන්නවාද?

රීමානය පිළිබඳ නබි (සල්ලේලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාගෙන් විමසන ලදී. එවිට එතුමාණන් මෙසේ පැවසීය.

﴿أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرُهُ وَشَرُّهُ﴾.

“අල්ලාහ් පිළිබඳවත් ඔහුගේ මලක්වරුන්, ඔහුගේ දහම්, ඔහුගේ දූතවරුන් හා අවසන් දිනය පිළිබඳ ඔබ විශ්වාස කිරීම හා පෙර නියමය පරිදි එහි හොඳ නරක සිදුවන බවත් ඔබ විශ්වාස කිරීමයි.”

ඊමානයේ මූලිකාංග යනු සෑම මුස්ලිම්වරයකුම අනිවාර්යයෙන් පිළිපැදිය යුතු හදවත් හා බඳුණු නැමදුම්ය. එය විශ්වාස කිරීමෙන් තොරව මිනිසාගේ ඉස්ලාමය වලංගු වන්නේ නැත. ‘අර්කානුල් ඊමාන්’ විශ්වාසයේ මූලිකාංග යනුවෙන් නම් කරනු ලැබ ඇත්තේ එබැවිණි. ඒ අතර හා ඉස්ලාමයේ මූලිකාංග අතර පවතින වෙනස: සැබැවින්ම ඉස්ලාමයේ මූලිකාංග යනු සාක්ෂි දෙක පැවසීම, සලාත් ඉටු කිරීම, සකාත් නිකුත් කිරීම වැනි තම ශරීර අවයව තුළින් මිනිසා ඉටු කරන බාහිර ක්රියාකාරකම්ය. ඊමානයේ මූලිකාංග යනු අල්ලාහ්ව විශ්වාස කිරීම ඔහුගේ

ආගම් හා ඔහුගේ දූතවරු විශ්වාස කිරීම වැනි තම හදවත තුළින් මිනිසා ඉටු කරන අභියන්තර ක්රී යාකාරකමය.

රීමානය හා එහි තේරුම වටහා ගැනීම: අල්ලාහ් පිළිබඳවත් ඔහුගේ මලක්වරුන්, ඔහුගේ ආගම්, ඔහුගේ දූතවරුන්, අවසන් දිනය හා තම යහපත මෙන්ම අයහපත පෙර නියමය අනුව සිදුවන බව හදවත තිරසාර ලෙසින් තහවුරු කිරීම දේව දූතයාණන් ගෙන ආ එතුමාගේ ප්රායෝගයේ පැවති 'ලා ඉලාහ ඉල්ලේලාහු' යැයි පැවසීම, අල් කුර්ආනය කියවීම, තස්බිහ් පැවසීම, තහ්ලීල් පැවසීම, අල්ලාහ්ට ප්රශංසා කිරීම වැනි වාචික සියලු දෑ අනුගමනය කිරීමයි.

එමෙන්ම සලාත් ඉටු කිරීම, හජ් වන්දනාව, උපවාසය වැනි බාහිර අවයව තුළින් හා අල්ලාහ්ට ආදරය කිරීම ඔහුට බිය වීම ඔහු කෙරෙහි සියල්ල භාර කිරීම හා ඔහුට අවංක වීම යනාදී හදවත හා

බඳුනු අභියන්තර අවයව තුළින් ක්රියාවෙන් පෙන්වා දුන් සියලු දෑ අනුමානය කිරීමයි.

මේ සියල්ල සමාලෝචකයින් විසින් සංඝිජන කොට මෙසේ හඳුන්වා දී ඇත. හදවතින් විශ්වාස කිරීම, මුවින් ප්රකාශ කිරීම, ගරීර අවයව තුළින් ක්රියා කිරීම අවනත වීම තුළින් වැඩිවෙයි පාපකම් තුළින් අඩු වෙයි.

පළමු මූලිකාංගය: අල්ලාහ්ව විශ්වාස කිරීම.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

(إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ)

“සැබැවින්ම විශ්වාස කළෝ වනුයේ අල්ලාහ්ව විශ්වාස කළවුන්ය.” (අන්-නූර්: 62)

අල්ලාහ්ව විශ්වාස කිරීමෙන් අපේක්ෂා කරනුයේ ඔහුගේ පාලනත්වය ඔහුගේ දේවත්වය හා ඔහුගේ නාම හා ගුණාංග විෂයයන්හි ඔහු ඒකීයත්වයට පත්

කිරීමයි. පහත සඳහන් කරුණු ද එය ඇතුළත් කර ගනී.

සුවිශුද්ධ උත්තරීතරයාණන්ගේ පැවැත්ම විශ්වාස කිරීම.

සුවිශුද්ධ උත්තරීතරයාණන්ගේ පරිපාලනය විශ්වාස කිරීම. සැබැවින්ම සෑම දෙයකම හිමිකරු ඔහු බවත් ඔහු එහි මැවුම්කරු එහි පෝෂක හා එහි සැලසුම්කරු වන බවත් විශ්වාස කිරීම.

ඔහුගේ දේවත්වය විශ්වාස කිරීම. සැබැවින්ම නැමදුමට සුදුස්සා ඔහු බවත් ඒ කිසිවක ඔහුට කිසිදු හවුල්කරුවකු නොමැති බවත් විශ්වාස කිරීම. ඒ අතරින් සලාතය, ජරාර්ථනාව, භාරය, සත්ව කැපය, උදව් පැතීම, ආරක්ෂාව පැතීම හා ඒ හා සමාන අනෙකුත් සියලුම නැමදුම් ඊට ඇතුළත් වේ.

අල්ලාහ් ඔහු ගැන තහවුරුකළ මෙන්ම ඔහුගේ නබිවරයා (සල්ලේලාහු අලයිහි වසල්ලම්) ඔහු ගැන තහවුරුකළ ඔහුගේ උසස් ගුණාංග හා අලංකාර නාමයන්

විශ්වාස කිරීම. ඔහු ගැන ඔහු ජර්නික්ෂේප කළ මෙන්ම ඔහුගේ නබිවරයා (සල්ලේලාහු අලයිහි වසල්ලම්) ඔහු ගැන ජර්නික්ෂේප කළ නාම හා ගුණාංග ජර්නික්ෂේප කිරීම. සැබැවින්ම ඔහුගේ නාම හා ගුණාංග පූර්ණත්වයේ හා අලංකාරයේ උපරිමයට ළඟා වූ නාම හා ගුණාංග බවත් ඔහු මෙන් සමාන කිසිවක් නැති බවත් ඔහු සර්ව ශ්රාවක හා සර්ව නිරික්ෂක බවත් විශ්වාස කිරීම.

දෙවන මූලිකාංගය: මලක්වරුන් පිළිබඳ විශ්වාස කිරීම.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنَحَةٍ مَّتَنَّى وَثَلَاثَ وَرُبَاعٍ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

“අහස් හා මිහිතලය මුලින් උත්පාදනය කළා වූ ද දෙක තුන සතර බැගින් පියාපත් සතු මලක්වරුව දූතයින් බවට පත් කළා වූ අල්ලාහ්ටම සියලු ජරශංසා. ඔහු මැවීම තුළ තමන් අභිමත අනුව වැඩි කරනු ඇත.

නියත වශයෙන් අල්ලාහ් සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.” (ෆාතිර්: 1)

සැබැවින්ම මලක්වරුන් පාරභෞතික ලෝකයක් බවත් ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ ගැත්තන් බවත් ඔහු ඔවුන් අලෝකයෙන් මවා ඇති බවත් ඔහුට අවනත යටත් විජිතයින් බවට පත් කර ඇති බවත් අපි විශ්වාස කරමු.

ඔවුන් අති විශාල මැවීමකි. ඔවුන්ගේ බලය හා ඔවුන්ගේ සංවිධාන උත්තරීතර අල්ලාහ් හැර වෙනත් කිසිවකු නොදනී. ඔවුන් අතරින් සෑම කෙනෙකුමට උත්තරීතර අල්ලාහ් නියම කළ ඔවුනටම ආවේනික ගුණාංග, නාම හා රාජකාරීන් ඇත.

තුන්වන මූලිකාංගය: දිවිය ග්රන්ථ - ආගම් පිළිබඳ විශ්වාසය.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසයි:

﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾

“අපි අල්ලාහ් ව විශ්වාස කළෙමු. තව ද අප වෙත පහළ කළ දෑ ද ඉබ්‍රාහිම් ඉස්මාඊල් ඉස්හාක් යිකූබ් හා අස්බාත් (හෙවත් ඔවුන් ගේ පරපුර) වෙත පහළ කළ දෑ ද මුසා හා රූසා වෙත පිරිනමනු ලැබූ දෑ ද තම පරමාධිපතිගෙන් නබි වරුන් ට පිරිනමනු ලැබූ දෑ ද විශ්වාස කළෙමු. ඔවුන් අතුරින් කිසිවෙකු අපි වෙත් නොකළෙමු තව ද අපි ඔහු ට අවනත වුවෝ වෙමු. යැයි නුඹලා පවසනු.” (අල් බකරා :136)

දිවිය ග්රන්ථ සියල්ල අල්ලාහ්ගේ වචන බව ස්ථිර ලෙස සහතික කිරීම.

සැබැවින්ම ඒවා කීර්තිමත් අල්ලාහ් වෙතින් ඔහුගේ දූතවරුන් මත; ඔහුගේ ගැන්වත් වෙත; පැහැදිලි සත්ය ය සමග පහළ කරනු ලැබූ දෑ බවත් සහතික කිරීම.

සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඔහුගේ නබි මුහම්මද් (සල්ලේලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාව මුළු මිනිස් සංහතිය වෙත එවීමෙන් පෙර පැවති සෙසු ආගමික

පිළිවෙත් එතුමාගේ පිළිවෙත් තුළින් වෙනස් කරන ලදී. සෙසු දිවිය ග්රීන්ථ මන ආධිපත්යය දරන්නක් ලෙසත් ඒවා වෙනස් කරන්නක් ලෙසත් ශුද්ධ වූ අල් කුර්ආනය ඔහු පත් කළේය. ශුද්ධ වූ අල් කුර්ආනය වෙනස් කිරීමෙන් හෝ විකෘති කිරීමෙන් ආරක්ෂා කිරීමේ වගකීම අල්ලාහ් දැරුවේය. උන්නරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ජරාකාශ කරයි:

(إِنَّا نَحْنُ نَرِئُ الدُّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ)

“නියත වශයෙන්ම මෙම උපදෙස පහළ කළේ අපය. තවද නියත වශයෙන් අපි එහි ආරක්ෂකයෝ වෙමු.” (අල් හිජ්ර්: 9) ඊට හේතුව සැබැවින්ම මිනිස් සමූහයා වෙත එවන ලද අල් කුර්ආනය අල්ලාහ්ගේ ග්රන්ථ අතරින් අවසන් ග්රන්ථය වන බැවින් ද ඔහුගේ නබි මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා දූතවරුන් අතරින් අවසන් දූතයාණන් වන බැවින් ද ඉස්ලාම් දහම ලොව අවසන් හෝරාව දක්වා පවතින මිනිසා

වෙනුවෙන් අල්ලාහ් පිළිගත් දහම වන බැවින් ද වේ. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි:

(إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ)

“නියත වශයෙන්ම අල්ලාහ් අබියස දහම වනුයේ ඉස්ලාමයයි” (ආලු ඉම්රාන්: 19)

අල්ලාහ් තම ගරීන්ථයේ සඳහන් කර ඇති දිවියමය ගරන්ථ වනාහි:

ශුද්ධ වූ අල් කුර්ආනය: මෙය තම දූත මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා වෙත අල්ලාහ් පහළ කළේය.

අත්-නවීරාන් (ටෝරාව): මෙය තම දූත මුසා (අලයිහිස් සලාම්) තුමා වෙත අල්ලාහ් පහළ කළේය.

අල්- ඉන්ජිල් (නව ගිවිසුම): මෙය තම දූත ඊසා (අලයිහිස් සලාම්) තුමා වෙත අල්ලාහ් පහළ කළේය.

අස්-සබ්බර්: මෙය තම දූත දාවුද් (අලයිහිස් සලාම්) තුමා වෙත අල්ලාහ් පහළ කළේය.

ඉබිරා-හිම්ගේ දිවිය ලේඛන: මෙය තම දූත ඉබිරාහිම් (අලයිහිස් සලාම්) තුමා වෙත අල්ලාහ් පහළ කළේය.

සිව්වන මූලිකාංගය: දූතවරුන් පිළිබඳ විශ්වාසය.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

(وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ)

“සැබැවින් ම අපි සෑම සමාජයකට ම ‘අල්ලාහ් දෙව්දාණන් නමදින්න. තාගුත් (අල්ලාහ් හැර නමදිනු ලබන අනෙකුත් දෑ) වලින් ඇත් වී සිටින්න’ යනුවෙන් (ජනයාට දේශනා කිරීම පිණිස) දේව දූතවරයෙකු යවා ඇත්තෙමු.” (අන්-නහ්ල්: 36)

සැබැවින්ම කිසිදු හවුල්කරුවකු නොමැති අල්ලාහ්ට පමණක් නැමදුම් කිරීමටත් ඔහු හැර නැමදුම් ලබන දෑ

ජරනික්ෂේප කිරීමටත් ජනයා ඇරයුම් කරන දූතයකු සෑම සමාජයක් වෙතම අල්ලාහ් එවා ඇති බව ස්ථීර ලෙස තහවුරු කිරීම.

ඔවුන් සියලු දෙනාම දේව ගැනි මිනිසුන් වන බවත් ඔවුන් සත්යවාදීන් මෙන්ම තහවුරු කරුණින් බවත් වඩාත් බැතිමත් මෙන්ම විශ්වාසවන්තයින් බවත් මඟ පෙන්වන මෙන්ම මඟ ලැබුවත් බවත් ඔවුන්ගේ සත්යතාව නිරූපණය කිරීමට ජරානිහාරියයන් තුළින් අල්ලාහ් ඔවුන් ශක්තිමත් කර ඇති බවත් ඔවුනට කවර කරුණක් අල්ලාහ් එව්වේ ද සියල්ල ඔවුන් දන්වා සිටි බවත් සැබැවින්ම ඔවුන් සියල්ලෝම පැහැදිලි සත්යය මත හා පැහැදිලි යහමග මත පිහිටි බවත් විශ්වාස කිරීම.

ඔවුන්ගේ ආරම්භකයා සිට ඔවුන්ගේ අවසානයා දක්වා ආගමික මූල ධර්මයන්හි ඔවුන්ගේ ඇරයුම එකගත්වයෙන් පිහිටිය. එය

සර්වබලධාරී කීර්තිමත් අල්ලාහ්ව නැමදුමෙහි ඒකීය කරණය කිරීම හා ඔහුට ආදේශ කිරීමෙන් තොර වීමය.

පස්වන මූලිකාංගය: අවසන් දිනය පිළිබඳ විශ්වාසය.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَلْجَمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾

“අල්ලාහ් වූ ඔහු හැර නැමදුමට දෙවිදෙකු නොමැත. එහි කිසිදු සැකයක් නොමැති මළවුන් කෙරෙන් නැගිටුවනු ලබන දිනය වෙත ඔහු නුඹලා ව එකතු කරනු ඇත. අල්ලාහ්ට වඩා කතාවෙන් සත්යය වන්නේ කවරෙකු ද?” (අන්-නිසා: 87)

මිනිසාගේ මරණය, යළි අවදි කිරීම, එක්රැස් කිරීම, මැදිහත් වීම, තුලාව, විනිශ්චය, ස්වර්ගය නිරය හා අවසාන දිනය හා සම්බන්ධ වෙනත් දෑ මෙන් අපගේ පරමාධිපතියාණන් ඔහුගේ ශුද්ධ ගිරන්ඵයේ දන්වා ඇති එමෙන්ම අපගේ

නබි මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්)තුමා අප වෙත පවසා ඇති අවසන් දිනය හා සම්බන්ධ සියලු දෑ තීරසාර ලෙස තහවුරු කිරීම.

හයවන මූලිකාංගය: යහපත හා අයහපත පෙර නියමය අනුව සිදුවන බව විශ්වාසය.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

(إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ)

“සැබැවින්ම අපි සෑම සෙයක්ම මවා ඇත්තේ පෙර නියම කළ ප්රමාණයකට ය.” (අල් කමර්: 49)

මෙලොව මැවීමේවලට සිදුවන සිදුවීම් සියල්ල අල්ලාහ්ගේ දැනුම ඔහුගේ නියමය ඔහුගේ සැලසුම මත පමණක් සිදුවන බව විශ්වාස කිරීම. එහි ඔහුට කිසිදු හවුල්කරුවකු නැත. මෙම නියමයන් මිනිසා මැවීමට පෙරම ලියනු ලබ ඇත. එමෙන්ම සැබැවින්ම මිනිසාට මතයට හා කැමැත්තට ඉඩ ඇති බවත් සැබැවින්ම ඔහු යථාර්ථය මත පදනම් ව

ඔහුගේ ක්රියාවන් සිදු කරන නමුත් ඒ සියල්ල අල්ලාහ්ගේ දැනුමෙන් කැමැත්තෙන් හා අහිමනයෙන් බැහැර වන්නේ නැත.

පෙර නියමය පිළිබඳ විශ්වාසය මට්ටම් හතරක් මත පවතී. ඒවා නම්:

පළමුව: සිව් දෙසින් වටවුණු අල්ලාහ්ගේ පූර්ණ දැනුම ගැන විශ්වාසය.

දෙවැන්න: මළවුන් කෙරෙන් නැගිටුවනු ලබන දිනය දක්වා සිදුවන්නට නියමිත සෑම දෙයක් පිළිබඳවම අල්ලාහ් ලියා ඇති බවට විශ්වාසය.

තුන්වැන්න: අල්ලාහ්ගේ බලවත් අහිමනය හා ඔහුගේ පූර්ණ බලය ගැන විශ්වාසය. එහෙයින් ඔහු අහිමන කළ දෑ සිදු විය. ඔහු අහිමන නොකළ දෑ සිදු නොවීය.

සිව්වැන්න: සැබැවින්ම අල්ලාහ් සියලු දෑහි මැවුම්කරු බවත් ඔහුගේ මැවීමිහි

කිසිදු හවුල්කරුවකු නොමැති බවත් විශ්වාස කිරීම.

වුළු පිළිබඳ මම ඉගෙන ගනිමි.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසයි:

(إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ)

“සැබැවින්ම අල්ලාහ් පාපක්ෂමාවේ නිරත වන්නන් ජරිය කරයි. එමෙන්ම පිරිසිදුව සිටින්නන්වද ජරිය කරයි.” (අල් බකරා: 22)

මුහම්මද් නබි (සල්ලේලාහු අලය්හි වසල්ලම්) තුමාණන් මෙසේ පවසා සිටියහ:

قال صلى الله عليه وسلم "من تَوَضَّأَ نَحْوَ وُضُوئِي هَذَا، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ، غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ"

නබි (සල්ලේලාහු අලය්හි වසල්ලම්) තුමාණෝ මෙසේ ජරකාශ කළහ. "කවරෙකු මා මේ වුළු ගත් අයුරින් වුළු ගෙන පසුව රකාආන් දෙකක් ඉටු කර ඒ දෙක අතර කතා නොකරන්නේ ද ඔහු

පෙර කළ පාපකම් සඳහා අල්ලාහ් ඔහුට සමාව දෙනු ඇත."

සලාතයේ අති වැදගත් කරුණු අතරින් ඊට පෙර පිරිසිදුවීම අල්ලාහ් ආගමානුගත කළේය. එමෙන්ම එය වලංගු වීමට කොන්දේසියක් බවට ද එය පත් කළේය. එය සලාතයේ යතුරයි. එහි මහිමයන් පිළිබඳ දැනුවත් වීම, සලාත් ඉටු කිරීම සඳහා හදවත විවෘත කරනු ඇත. මුහම්මද නබි (සල්ලල්ලාහු අලය්හි වසල්ලම්) තුමානන් පවසා සිටියහ:

(الطهور شرط الإيمان.. والصلاة نور).

“පිරිසිදු කම දේව විශ්වාසයේ අඩකි... සලාතය ආලෝකයයි.”

තවත් විටෙක නබි (සල්ලල්ලාහු අලෙයිහි වසල්ලම්) තුමාණෝ මෙසේද පැවසූහ.

(من توضأ فأحسن الوضوء خرجت خطاياه من جسده).

“කවරෙකු වුළෑ ගෙන එම ධෝවනය ඔහු නිසි ලෙස සිදු කළේ ද ඔහුගේ ශරීරයෙන් ඔහුගේ පාපකම් ඉවත්ව යනු ඇත.”

ආධියාත්මික වශයෙන් වුළු ගෙන පිරිසිදු වී භෞතික වශයෙන් මෙම නැමදුම ඉටු කරමින් අල්ලාහ්ට අවංකව නබි (සල්ලේලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාගේ මහපෙත්වීම අනුගමනය කරන්නෙකු ලෙස ගැත්තා තම පරමාධිපති වෙත ඉදිරිපත් වෙයි.

වුළුහි අනිවාර්යය වන අවස්ථා:

1- පොදුවේ සලාතය සඳහා. එය අනිවාර්යය හෝ අනිවේක හෝ වේවා එක සමානය.

2- කෑබාහ්ව වටා තවාඟ් කිරීම (වට වන්දනාව) සඳහා.

3- අල්කුර්ආනය ස්පර්ශ කිරීම සඳහා.

පිරිසිදු ජලයෙන් මම වුළු ගනිමි. ස්නානය කරමි.

පිරිසිදු ජලය යනු: අහසින් වැටෙන ජලය හෝ පොළොවෙන් උනන ජලයයි. එමෙන්ම ජලයේ පිරිසිදුභාවය ඉවත් කරන කිසියම් බාහිර වස්තුවක්

හේතුවෙන් එහි සහජ වර්ණය සුවය හා ගන්ධය යන ගුණාංග තුනෙන් එකකින් හෝ වෙනස් නොවූ තත්ත්වයේ පවතින ජලයයි.

වුළු පිළිබඳ මම ඉගෙන ගනිමි.

අදියර 1: ‘නියයන්’ හෙවත් චේතනාව, එහි නියමිත ස්ථානය හදවතයි. චේතනාව යනුවෙන් අහදස් කරනුයේ: කරන ලද නැමදුම් ක්‍රියාවලිය උත්තරීතර අල්ලාහ් වෙත සමීප වීම සඳහා සිදු කරන බවට හදවතෙහි ස්ථාවරත්වය ගොඩ නැගීමයි.

අදියර 2: දෙඅත්ල සේදීම.

අදියර 3: අල් මල්මලා හෙවත් කට සේදීම.

කට සේදීම යනු: කට තුළට ජලය යවා එය කලත්වා පසු ව පිටතට බැහැර කිරීමයි.

අදියර 4: නාසය පිරිසිදු කිරීම.

නාසය පිරිසිදු කිරීම යනු: නාසයේ අග දක්වා හුස්ම මගින් ජලය ඇදගෙන පිරිසිදු කිරීමයි.

පසුව අල්-ඉස්තින්සාර් කිරීම: එනම් හුස්ම මගින් නාසය තුළ ඇති සෙම හා රොඩු බැහැර කිරීමයි.

අදියර 5: මුහුණ සේදීම.

මුහුණේ සීමාව:

මුහුණ: මුහුණ සේදීමට අදාළ ස්ථාන.

එහි සීමාව පළලින් - කණ සිට අනෙක් කණ දක්වා.

එහි සීමාව දිගින් - සුපුරුදු පරිදි හිස කෙස් වැටෙන ස්ථානයේ සිට නිකටේ අවසානය දක්වා අතර සීමාවය.

මුහුණ සේදීමේදී එහි ඇති සියලුම සැහැල්ලු රෝම ආවරණය කළ යුතු වේ. හතුව හා කන්මුල් රෝම ද එසේය.

කන්මුල යනු හතුව හා කන්පෙත්ත අතර වූ ප්රදේශයයි.

හතුව යනු: හිස අභයන්තරයට පිවිසෙන කන් සිදුරට සමාන්තරව පිහිටන තෙරා ගිය අස්ථි මත ඇති රෝම වේ. එයින් කන් කුඤ්ඤය දක්වා බැස තිබේ.

එමෙන්ම මුහුණ සේදීමේදී ඝණ රැවුල මතුපිට හා ඉන් එල්ලෙමින් පවතින දෑ සමග මුලුමණින්ම ආවරණය වන ආකාරයෙන් සේදිය යුතුයි.

අදියර 6: දෙඅත් ඇගිලි තුඩු සිට ආරම්භ කර වැළමිට දක්වා සේදීම.

අත් සේදීමේ දී අනිවාර්යය කොටස තුළට වැළමිට ද ඇතුළත් වේ.

අදියර 7: හිස සම්පූර්ණයෙන්ම දෙකත් සමග එක්වරක් තෙත් අතින් පිරිමැදීම.

තම හිස ඉදිරියෙන් පටන් ගෙන එය ඔහුගේ පසුගෙල දක්වා ගෙන ගොස් පසුව නැවත ගෙන ඒමය.

ඔහුගේ දෙකත් තුළ ඔහු ඔහුගේ දබරැගිලි දෙක ඇතුළු කරයි.

ඔහුගේ මහජන ඇගිලි දෙක ඔහුගේ කන් දෙක මතුපිට තබා එමගින් කන මතු පිට ද ඇතුළත ද පිරිමදිසි.

අදියර 8: දෙපා ඇගිලි තුඩුවලින් අරඹා වළලු කර දක්වා දෙපා සේදීම. දෙපා සේදීමේදී අනිවාර්යය කොටස තුළට වළලු කරවල් දෙකද ඇතුළත් වේ.

වළලු කර යනු: පහළ කෙණ්ඩයේ තෙරා පවතින අස්ථි දෙක.

මෙම කරුණු තුළින් වුළු අවලංගු වී යයි.

1- මළ මුත්රාව, වානය, ගුක්රාණු, මැලියම් වැනි දෑ ගුද හා ලිංග මාර්ග දෙකින් පිටවීම.

2- ගැඹුරු නින්ද, ක්ලාන්තය, මත්බව හා උන්මාදය යනාදියෙන් සිහි විකල්වීම.

3- සංසර්ගය, ඔසප් භාවය හා දරු ප්රසූතියෙන් පසු රුධිර වහනය වැනි ස්නානය අනිවාර්යය කරන සියලුම කරුණු.

වැසිකිලි කැසිකිලි අවශ්‍යතා සපුරා ගත් පසු එය පිරිසිදු ජලයෙන් හෝ අපද්රව්‍ය ඉවත් කරන සුළු ගල් කැට, වැසිකිලි කොළ, රෙදි කඩ හා වෙනත් යම් වස්තුවකින් අපද්රව්‍ය ඉවත් කිරීම. එසේ පිරිසිදු කරන විට පිරිමැදීමේ වාර තුනකින් හෝ ඊට වැඩිවාර ගණනකින් හා අනුමත පිරිසිදු වස්තුවකින් විය යුතු වේ.

මේස් සපත්තු (හෝ එයට සමාන ආවරණික පැලදුම්) මත පිරිමැදීම.

සපත්තු හා මේස් පැළද සිටින තත්ත්වයේ ඇතැම් කොන්දේසි මත දෙපා සේදීමේ අවශ්‍යතාවෙන් තොරව ඒ දෙක මත පිරිමැදීමට හැකිය.

1- සුදු කිලිට්ටෙන් හා මහා කිලිට්ටෙන් පූර්ණ පිරිසිදුවීමෙන් පසු ඒ දෙක පැළද නිබිය යුතුය. එහි දී පාද සෝදනු ලැබේ.

2- ඒ දෙක කිලිට් භාවයෙන් තොරව පිරිසිදු ලෙස නිබිය යුතුය.

3- එසේ පිරිමැදීම ඒ සඳහා නියම කරන ලද කාලය තුළ විය යුතුය.

4- ඒ දෙක අනුමත ආකාරයෙන් ලබා තිබිය යුතු අතර සොරකම් කිරීම පැහැර ගැනීම වැනි අයුතු ලෙස ලබා නොගත් දෙකක් විය යුතුය.

‘අල් කුෆ්ලානි’ හෙවත් සපත්තු දෙක යනු: සිනිදු සමකින් හෝ එවැනි වෙනත් යම් දෙයකින් නිම කළ පාදයේ පළඳින දැය. එය දෙපා ආවරණය වන සේ පළඳින සපත්තු මෙති.

‘අල් ජවීර්ලානි’ හෙවත් මේස් දෙක යනු: රෙදි කඩකින් හෝ එවැනි වෙනත් දෙයකින් නිම කළ පාද දෙකෙහි මිනිසා පළඳින දැය. එය මේස් සපත්තු යැයි හැඳින්වේ.

කුෆ් මත පිරිමැදීම ආගමානුගත කිරීමට හේතුව.

මේස් සපත්තු මත පිරිමැදීමෙන් අපේක්ෂා කෙරෙන අභිමතාර්ථය

වනුයේ: සපත්තු හෝ මේස් ගලවා පාද සේදීමට අපහසු මුස්ලිම්වරුන්ට සහනයක් හා පහසු කිරීමක් වීමය. විශේෂයෙන්ම දැඩි ගීත හා උෂ්ණ කාලවලදී මෙන්ම ගමනකදී සහනයක් වනු ඇත.

පිරිමැදීමේ කාලය

පදිංචිකරුවා: දහවලක් හා රාත්රියක් (පැය 24ක්)

මගියා: දහවල් තුනක් හා රාත්රී තුනක් (පැය 72ක්)

පිරිමැදීමේ කාල ගණනය ආරම්භ වනුයේ කිල්ලට හසුවීමෙන් පසු සපත්තු දෙක හෝ මේස් දෙක මත පළමු වර මස්භ් කිරීමෙනි.

මේස් හා සපත්තු මත මස්භ් කිරීමේ ක්රීමය.

1- අත් දෙක නෙමා ගැනීම.

2- පාදය මතුපිට පිරිමදිමින් අත ගෙනයෑම. (ඇඟිලි තුඩු සිට කෙණ්ඩය ආරම්භය දක්වා)

3- දකුණු පාදය දකුණු අතින්ද වම් පාදය වම් අතින්ද පිරිමදිනු ලැබේ.

පිරිමැදීම අවලංගු වන කරුණු.

1- ස්නානය අනිවාර්යය කරන දෑ.

2- මස්ත් කිරීමේ කාලය අවසන් වීම.

ස්නානය කිරීම

පිරිමියා හෝ කාන්තාව හෝ වේවා සංසර්ගයේ නිරත වූ විට හෝ ඒ දෙදෙනාගෙන් කෙනෙකුට නින්දේදී හෝ අවදිව සිටියදී හෝ ධාතු පිටවුණු විට ඔහු හෝ ඇය සලාතය ඉටු කිරීමට හෝ පිරිසිදු වීම අනිවාර්යය වන කටයුත්තක නිරත වීමට හැකිවන පරිදි ස්නානය කර ගැනීම අනිවාර්යය වේ. එමෙන්ම ඔසප් කාන්තාවක් හෝ දරු ප්රසූතියෙන් පසු රුධිරය වහනය වන කාන්තාවන් හෝ පිරිසිදු වූ විට සලාතය ඉටු කිරීමට හෝ

පිරිසිදු වීම අනිවාර්යය වන කටයුත්තක නිරත වීමට පෙර ස්නානය කර ගැනීම අනිවාර්ය වේ.

ස්නානය කිරීමේ ක්රමය පහත සඳහන් පරිදිය:

මුස්ලිම්වරයා තම මුලු ශරීරයම කවර හෝ ක්රමයකට ජලය භාවිත කරමින් ආවරණය කරයි. ඒ අතරින් කට පිරිසිදු කිරීම නාසය පිරිසිදු කිරීම ද ඇතුළත් වේ. තම ශරීරය ජලයෙන් ආවරණය කළ විට මහා කිලිට්ට ඔහුගෙන් ඉවත් වී ඔහුගේ පිරිසිදු වීම සම්පූර්ණ වන්නේය.

මහ කිලිට් තත්ත්වයේ සිටින්නෙකු ස්නානය කර ගන්නා තුරු සිදු නොකළ යුතු කරුණු පහත පරිදිය:

01. සලාතය.

02. කෑබාහ්ව වටා තවාඟ් කිරීම (වට වන්දනාව).

03. මස්පිදයේ රැඳී සිටීම. එසේ රැඳී නොසිට ඒ හරහා ගමන් කිරීම ඔහුට අනුමැතිය ඇත.

04. අල් කුර්ආනය ස්පර්ශ කිරීම.

05. අල් කුර්ආන් පාරායනය.

තයම්මුම් හෙවත් පිරිසිදු පස් භාවිතයෙන් පිරිසිදු වීම

මුස්ලිම්වරයාට පිරිසිදු වීම සඳහා ජලය නොලැබුණු විටෙක හෝ යම් රෝගී භාවයක් වැනි හේතුවකින් ජලය භාවිත කිරීමට නොහැකි වූ විටෙක හෝ සලාතයේ වේලාව මඟ හැරෙනු ඇතැයි බිය වූ විටෙක ඔහු තයම්මුම් කර ගනී.

එහි ක්රමය වනුයේ තම දැන් පස් මත එක් වරක් ගසා පසුව ඒ දෙකින් තම මුහුණ හා තම අත් දෙක පිරිමැදීමයි. එහි දී පස් පිරිසිදුව තිබීම කොන්දේසිය වන්නේය.

මෙම කරුණු හේතුවෙන් තයම්මුම් අවලංගු වෙයි.

1- වුළු අවලංගු වන දෑ තයම්මුම් ද අවලංගු කරයි.

තයම්මුම් සම්පූර්ණ කළ නැමදුමක නිරත වීමට පෙර ජලය ලැබුණු විටෙක හෝ ජලය පරිහරනය කිරීමට හැකි වූ විටෙක.

මම සලාතය උගනිමි.

රාත්රියේ සහ දහවල් කාලයේ පස් වතාවක් සලාත් ඉටු කිරීම අල්ලාහ් මුස්ලිම්වරයාට අනිවාර්යය කර ඇත. ඒවානම්: ෆජ්ර්, ඌහර්, අසර්, මග්රිබ් සහ ඉෂා.

ෆජ්ර් සලාතයේ රකාආත් (වාර ගණන) දෙකකි.

ඌහාර් සලාතයේ රකාආත් හතරකි.

අසර් සලාතයේ රකාආත් හතරකි.

මග්රිබ් සලාතයේ රකාආත් තුනකි.

ඉෂා සලාතයේ රකාආත් හතරකි.

සලාතය සඳහා මම සූදානම් වෙමි.

සලාතයේ වේලාව පැමිණි විට
මුස්ලිම්වරයා සුළු හා මහා කිලිටි
තත්ත්වයන්හි පසුවන විට එම
කිලිටිවලින් මුස්ලිම්වරයා පිරිසිදු වෙයි.

අල් හදසුල් අක්බර් නොහොත් මහා
කිලිටි යනු: මුස්ලිම්වරයාට ස්නානය
අනිවාර්යය කරන්නකි.

අල් හදසුල් අස්ගර් නොහොත් සුළු
කිලිටි යනු: මුස්ලිම්වරයාට වුළු
අනිවාර්යය කරන්නකි.

පිරිසිදු ඇඳුමින් සැරසී අපවිත්ර වලින්
පිරිසිදු වූ ස්ථානයක තම රහසඟ
ආවරණය කරමින් සලාතය ඉටු කරයි.

මුස්ලිම්වරයා සලාතය වේලාවේ සුදුසු
ඇඳුමක් ඇඳ තම ශරීරය ආවරණය කර
ගනී. පිරිමියෙකු සලාතයේදී පෙකණිය
හා දණහිස දක්වා අතර වූ කොටසින්
කිසිවක් හෝ නිරාවරණය කිරීම සුදුසු
වන්නේ නැත.

සලාතයේදී කාන්තාවක් තම මුහුණ හා අත් දෙක හැර ඇගේ මුළු ශරීරයම ආවරණය කිරීම අනිවාර්යය වෙයි.

සලාතයට ආවේනික ජරකාශ හැර වෙනත් කිසිවක් මුස්ලිම්වරයා එහිදී කතා නොකරනු ඇත. ඔහු ඉමාම් හෙවත් සලාතය මෙහෙයවන්නාට සවන් දෙයි. ඔහුගේ සලාතයේදී ඔහු හැරී නොබලයි. සලාතයට ආදාය ජරකාශ මතක තබා ගත නොහැකි වූයේ නම් එවිට සැබැවින්ම ඔහු සලාතය අවසන් වන තුරු අල්ලාහ්ව මෙනෙහි කරමින් තස්බීහ් පවසයි. සලාතය හා එහි කිව යුතු පාඨ හැදෑරීමට යුහුසුළු වීම අවශ්‍ය වන්නේය.

මම සලාතය උගනිමි.

පියවර 1: මා ඉටු කිරීමට අපේක්ෂා කරන අනිවාර්යය සලාතය අදිටන් කර ගැනීම. එහි ස්ථානය හදවතයි.

මා වුළු ගත් පසු කිබ්ලා දිශාවට මුහුණලා සිට ගැනීමට හැකියාව

ඇත්තෙකු නම් එසේ සිට ගනිමින් සලාතය ඉටු කරමි.

පියවර 2: උරහිස් දෙකට සමාන්තරවය අත් දෙක ඔසවා සලාතයට ප්රවේශ වීම අදිටින් කර ගනිමින් 'අල්ලාහු අක්බර්' යැයි පවසමි.

පියවර 3: සඳහන්ව ඇති පරිදි 'දුආ අල්-ඉස්නිෆ්නාහ්' පවසමි. ඒ අතරින් ප්රකාශයක් වනුයේ:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ)

සුබ්හානකල්ලාහුමිම වබ්හමිදික වතබාරකස්මුක වතආලා ජද්දුක වලා ඉලාහ ගයිරුක.

තේරුම: යා අල්ලාහ්! ඔබේ ප්රශංසාවෙන් ඔබ පිවිතුරුය. ඔබේ නාමය සමෘද්ධිය. ඔබේ කීර්තිය උන්නතය. ඔබ හැර වෙනත් දෙව්දෙකු නොමැත.

පියවර 4: පලවා හරින ලද ෂෙයිතාන්ගේ නපුරෙන් ආරක්ෂාව අල්ලාහ්ගෙන් පනමින් මෙසේ කියමි.

(أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ).

‘අළුළු බිල්ලාහි මිනිස් ෂෙයිතානිඊ රහිමි’
පළවා හරින ලද ෂයිතාන්ගෙන්
ආරක්ෂාව අල්ලාහ්ගෙන් පනමි.

පියවර 5: සෑම රකාඅනයකම ‘තානිහා’
පරිච්ඡේදය කියවමි. එනමි:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (1) الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (2) الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ (3) مَا لِكَ يَوْمَ الدِّينِ (4) إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (5) اهْدِنَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (6) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
وَلَا الضَّالِّينَ (7)﴾.

‘බිස්මිල්ලාහිඊ රහ්මානිඊ රහිමි’ (1) -
මහා කාරුණික පරම දයාබර අල්ලාහ්ගේ
නාමයෙන්-

‘අල්හමිදු ලිල්ලාහි රබ්බිල් ආලමින්’ (2)
-ලෝවැසියන්ගේ පරමාධිපති වූ
අල්ලාහ්ටම සියලු ප්රශංසා හිමිය-

‘අර් රහ්මානිඊ රහිමි’ (3) - ඔහු මහා
කාරුණික පරම දයාබරයාණන්ය.-

‘මාලිකි යව්මිද් දින්’ (4) -විනිශ්චය
දිනයේ අධිපතිය.-

‘ඉය්යාක නෑබුදු වඉය්යාක නස්තරීන්’
(5) -අපි ඔබවම නමදිමු. ඔබෙන් පමණක්
පිහිට පනමු.-

‘ඉහ්දිනස් සිරාතල් මුස්තකීම්’ (6) -අප
සෘජු මග යොමු කරනු මැනව!

‘සිරාතල්ලදීන අත්අමිත අලයිහිම්
ගයිරිල් මග්දුබ් අලයිහිම් වලල් ලාල්දීන්’
(7) ඔබ ආගිර්වාද කළ අයගේ මාර්ගයයි.
ඔබේ කෝපයට භාජනය වූවන්ගේ හෝ
මුළාවූවන්ගේ මාර්ගය නොව.

‘කානිහා’ පරිච්ඡේදයෙන් පසු සෑම
සලාතයකම පළමු හා දෙවන රකආත්
වාර වල පමණක් අල් කූර්ආනයේ පහසු
පාඨ කිහිපයක් පාරායනය කරමි. එය
අනිවාර්යය නොවන අතර එය ඉටු
කිරීමෙන් මහඟු කුසල් ඇත.

පියවර 6: ‘අල්ලාහු අක්බර්’ යැයි පවසා
පසු ව මාගේ පිට සමාන්තරව පිහිටන සේ
ද මාගේ දැන් මාගේ දණහිස් දෙක මත
ඇඟිලි විහිදුවා තබමින් ද රුකුළු කරමි.

පසුව රුකුහි ‘සුඛිහාන රබ්බියල් අළුම්’ යැයි පවසමි.

පියවර 7: ‘සම්අල්ලාහු ලිමන් හමා’ යැයි පවසමින් මාගේ දැන් උරහිසට සමාන්තරව ඔසවා රුකුඃවෙහි සිට නැගිටෙමි. එසේ නැගිට මාගේ ශරීරය සෘජුව තබා ගත් විට මම ‘රබ්බිනා වලකල් හමිදු’ යැයි පවසමි.

පියවර 8: ‘අල්ලාහු අක්බර්’ යැයි පවසා අත් දෙක, දණහිස් දෙක, පාද දෙක, නළල හා නාසය යන අවයව මත සුපුද් කරමි. මාගේ සුපුද්හි මම ‘සුඛිහාන රබ්බියල් අලා’ යැයි පවසමි.

පියවර 9: ‘අල්ලාහු අක්බර්’ යැයි පවසා සුපුද් ඉරියව්වෙන් නැගිට මාගේ පිට සෘජුව සමාන්තවර තබමින් දකුණු කකුල ඇණ තබා වම් පාදය මත වාඩි වෙමින් ‘රබ්බි ඉග්ඞර්ලි’ යැයි පවසමි.

පියවර 10: ‘අල්ලාහු අක්බර්’ යැයි පවසා පළමුවන සුපුද් මෙන් නැවත වාරයක් මම සුපුද් කරමි.

පියවර 11: අල්ලාහු අක්බර් යැයි පවසා සුජුදයෙන් නැගිට නැවත සෘජුව සිට ගන්නෙමි. පළමු රකෆාත් වාරයේ මා සිදු කළ දැම සලාතයේ අනෙක් රකෆාත් වාරයේද ඉටු කරමි.

ලුහර්, අසර්, මග්රිබ් හා ඉෂා සලාතයන්හි දෙවන රකෆාත් වාරයෙන් පසු පළමු තෂ්හ්හුද් කියවීම සඳහා වාචි වෙමි. එනම්:

(التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدًا عبده ورسوله)

අත්තහස්යාතු ලිල්ලාහි වස්සලවාතු වත්තස්සිබාතු අස්සලාමු අලයික අය්යුහන් නබිය්යු වරහ්මතුල්ලාහි වබරකාතුහු අස්සලාමු අලයිනා වඅලා ඉබාදිල්ලාහිස් සාලිහීන් අෂ්හදු අන්ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහු වඅෂ්හදු අත්ත මුහම්මදන් අබ්දුහු වරසුලුහු.

තේරුම: සියලු ශුභාසිංසනයන් අල්ලාහ් සතුය. එමෙන්ම සියලු ආශිර්වාදයන් හා සියලු යහපත් දෑ ද (ඔහු සතුය). අහෝ

නබි තුමණ්ණි! ඔබට අල්ලාහ්ගේ දයාව හා ඔහුගේ අභිවෘද්ධිය හිමි වේවා! එමෙන්ම අප වෙත හා අල්ලාහ්ගේ දැහැමි ගැන්තත් වෙත ද හිමි වේවා! නැමදුමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙව්දෙකු නොමැති බවට මම සාක්ෂි දරමි. එමෙන්ම නියත වශයෙන්ම මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන් ඔහුගේ ගැන්තා හා ඔහුගේ ධර්ම දූතයා බවට ද මම සාක්ෂි දරමි. ඉන්පසුව තුන්වන රකආන් වාරය සඳහා නැගිට සිටිමි.

සෑම සලාතයකම අවසන් රකආන් වාරයෙන් පසු තෂ්හ්හුද් සඳහා වාචි වෙමි. එය නම්:

(التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، اللهم صل على محمد وعلى آل محمد، كما صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم، إنك حميد مجيد. اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد، كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم، إنك حميد مجيد)

“අත්තහස්සාතු ලිල්ලාහි වස්සලවාතු
 වත්තස්සිබාතු, අස්සලාමු අලසික
 අස්සහන් නබිස්ස වරහ්මතුල්ලාහි
 වබරකාතුහු, අස්සලාමු අලසිකා වඤ්ඤා
 ඉබාදිල්ලාහිස් සාලිහින්, අස්සහදු අත් ලා
 ඉලාහ ඉල්ලල්ලාහු වඤ්ඤාදු අත්ත
 මුහම්මදන් අබ්දුහු වරසුදුහු, අල්ලාහුම්ම
 සල්ලි අලා මුහම්මදින් වඤ්ඤා ආලි
 මුහම්මදින් කමා සල්ලසින අලා
 ඉබ්රාහිම වඤ්ඤා ආලි ඉබ්රාහිම ඉන්තක
 හම්දින් මජ්ද්. අල්ලාහුම්ම බාර්ක් අලා
 මුහම්මදින් වඤ්ඤා ආලි මුහම්මදින් කමා
 බාර්ක්ත අලා ඉබ්රාහිම වඤ්ඤා ආලි
 ඉබ්රාහිම ඉන්තක හම්දින් මජ්ද්”
 තේරුම: සියලු පඬුරු ආශිර්වාද හා
 යහපත අල්ලාහ් සතුය. අහෝ නබිවරය,
 ඔබට ශාන්තිය හිමි වේවා! එමෙන්ම
 අල්ලාහ්ගේ කරුණාවන් සමෘද්ධියන් හිමි
 වේවා. අප මතත් අල්ලාහ්ගේ දැනුම
 ගැත්තන් හටත් හිමි වේවා! නැමදුමට
 සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙවියෙකු

නොමැති බව මම සාක්ෂි දරමි. එමෙන්ම
 මුහම්මද් ඔහුගේ ගැත්තා හා ඔහුගේ
 දූතයකු බවද මම සාක්ෂි දරමි. අහෝ
 අල්ලාහ්, ඔබ ඉබ්‍රාහිම් හා ඉබ්‍රාහිම්ගේ
 පවුලේ උදවියට ආශිර්වාද කළාක් මෙන්
 මුහම්මද් හා මුහම්මද්ගේ පවුලේ උදවියට
 ආශිර්වාද කරන්නවා! සැබැවින්ම ඔබ
 ජරාශංසාලාභීය. කීර්තිමත්ය. ඔබ
 ඉබ්‍රාහිම් හා ඉබ්‍රාහිම්ගේ පවුලේ
 උදවියට සමාධිය ඇති කළාක් මෙන්
 මුහම්මද් හා මුහම්මද්ගේ පවුලේ උදවියට
 සමාධිය ඇති කරන්නවා!"

පියවර 12: ඉන් පසු ව සලාතයෙන්
 බැහැර වීමේ අදිටනින් දකුණු දෙසට හැරී
 ‘අස්සලාමු අලයිකුම් වරහ්මතුල්ලාහ්’
 යැයි සලාම් පවසමි. පසුව වම් දෙසට ද
 හැරී ‘අස්සලාමු අලයිකුම්
 වරහ්මිමතුල්ලාහි’ යැයි නැවත සලාම්
 පවසමි. මේ සමග සලාතය ඉටු කර
 හමාර කරමි.

මුස්ලිම් කාන්තාවකගේ හිජාබ් වස්ත්රය

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾

"නබිතුමාණෙනි, ඔබ ඔබගේ භාර්යාවන්ට ද ඔබගේ දුවරුන්ට ද විශ්වාසවන්ත කාන්තාවන්ට ද තමන්ගේ හිස් ආවරණය කරන සලු පහන් කරගන්නා ලෙස පවසනු. ඔවුන් (ශීලාචාර කාන්තාවන් යැයි) හඳුනා ගනු ලබ, කිසිදු හිංසාවකට ලක් නොවී සිටීමට එය ඉතා පහසු (ක්රියාමාර්ගයක්) වේ. අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලී හා මහා කාරුණික වේ." (අල් අහ්සාබ්: 59)

කාන්තාව හිජාබ් පැළඳීමත් ඇයගේ රහස්ය පෙදෙස් ආවරණය කිරීමත් පිටස්තර පිරිමින්ගේ නෙතට නොගැටෙන පරිදි ඇයගේ මුළු ශරීරයම දේශීය ඇඳුමින් සැරසීමත් අල්ලාහ්

අනිවාර්යය කර ඇත. තම සැමියා හා ලේ
 ඥාතීන් ඉදිරියේ මිස ඇය ඇගේ හිජාබය
 ගැලවීම ඇයට සුදුසු වන්නේ නැත. ලේ
 ඥාතීන් යනු කාන්තාවකට ඔවුන් සමග
 කිසිවිටෙක විවාහ වීමට සුදුසු නොවන
 උදවියයි. ඔවුන් නම්: (පියා, පියාගේ පියා
 එසේ ඉහළට, පුතා පුතාගේ පුතා එසේ
 පහළට, මාමාවරු, මහජ්ජා හා
 බාජ්ජාවරු, සහෝදරයා, සහෝදරයාගේ
 පුතා, සහෝදරියගේ පුතා, මවගේ
 ස්වාමිපුරුෂයා ඇය සමග ලිංගික
 සම්බන්ධතා ඔහු පවත්වා ඇත්නම්,
 සැමියාගේ පියා එසේ ඉහළට,
 ස්වාමිපුරුෂයාගේ දරුවා එසේ පහළට,
 දුවගේ සැමියා, පරම්පරමාවෙන් මහරම්
 වන අය කිරි පෙවීම හේතුවෙන් ද මහරම්
 වේ.

මුස්ලිම් කාන්තාව ඇගේ අඳුම්
 පැළඳුම්වල දී නිර්ණායක කිහිපයක්
 සැලකිල්ලට ගනී.

පළමුව: ශරීරය සම්පූර්ණයෙන්ම
ආවරණය වීම.

දෙවැන්න: කාන්තාව ඇඳ පැළඳ ගන්නා
දෑ අලංකාරය ඉස්මතු කරන්නක් නොවිය
යුතුයි.

තුන්වැන්න: ඇගේ ශරීරය හෙළි කරන
විනිවිද පෙනෙන්නක් නොවිය යුතුයි.

සිව්වැන්න: ඇගේ ශරීර කොටස්
විස්තර කරන තරමට හිර නැති සැහැල්ලු
ඇඳුමක් විය යුතුයි.

පස්වැන්න: සුවඳ විළවුන් ගල්වා
නොතිබිය යුතුයි.

සයවැන්න: පිරිමියාගේ ඇඳුමට සමාන
නොවිය යුතුයි.

සත්වැන්න: මුස්ලිම් නොවන
කාන්තාවන් ඔවුන්ගේ උත්සව වලදී හා
නැමදුම්වලදී අදින පළඳින ඇඳුමට සමාන
නොවිය යුතුයි.

දේව විශ්වාසියාගේ ගුණාංග
සමහරක්.

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

(إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ)

“නියත වශයෙන්ම දේව විශ්වාසවන්තයෝ වනාහි අල්ලාහ් පිළිබඳ මෙනෙහි කරනු ලැබූ විට ඔවුන්ගේ හදවත් නිගැස්සීන. තවද ඔවුන් වෙත ඔහුගේ වදන් පාරායනය කරනු ලැබූ විට එය ඔවුනට විශ්වාසය වර්ධනය කළේය. තවද ඔවුන්ගේ පරමාධිපති වෙත ඔවුහු (සියල්ල) භාර කරති.” (අල් අන්කාල්: 2)

කතාවෙහි සන්ය වාදියෙකි. බොරු නොකයයි.

ගිවිසුම හා පොරොන්දුව ඉටු කරයි.

තර්කයෙහි සීමාව ඉක්මවා කටයුතු නොකරයි.

වගකීම් ඉටු කරයි.

තමන් ප්‍රේම කරන දේ තම සහෝදර මුස්ලිම්වරයාට ද හිමි විය යුතු යැයි ප්‍රේම කරයි.

ත්‍යාගශීලීය.

මිනිසුන් වෙත යහපත් අයුරින් කටයුතු කරයි.

ඥාති සම්බන්ධතා රකියයි.

අල්ලාහ්ගේ නියමය පිළිගෙන ජීවිතයේ අවස්ථාවේ දී ඔහුට කෘතඥ වී දුෂ්කර අවස්ථාවේ ඉවසීමෙන් කටයුතු කරයි.

ලැජ්ජාවෙන් සංලක්ෂිත වෙයි.

මැවීමිචලට කරුණාව දක්වයි.

ඔහුගේ හදවත ක්ෂේත්‍රයෙන් නිරෝගීය. ඔහුගේ අවයව අනෙක් අයට සතුරුකම් කිරීමෙන් නිරෝගීය.

මිනිසුන්ට සමාව දෙයි.

පොළිය අනුභව නොකරන අතරම ඒ සමග බඳුණු ගනුදෙනු නොකරයි.

කාම අපචාරයේ නොයෙදිය.

මත්පැන් පානය නොකරයි.

තම අසල්වැසියන් සමග සුභදගීලීව
කටයුතු කරයි.

අපරාධ නොකරයි. වංචා නොකරයි.

සොරකම් නොකරයි. කුටකම්
නොකරයි.

තම දෙමව්පියන් මුස්ලිම් නොවුවද
ඔවුනට උවටැන් කරයි. යහපත්
කටයුතුවලදී ඔවුනට අවනත වෙයි.

තම දරුවන් විශිෂ්ඨ අයුරින් හදාවඩා
ගනියි. ආගමික වගකීම් ඉටු කරන මෙන්
ඔවුනට නියෝග කරයි. ඉතා පහත් හා
තහනම් දැසින් ඔහු ඔවුන් වළක්වාලයි.

මුස්ලිම් නොවන අයට ආවේනික වූ
විශේෂිත වූ ඔවුන්ගේ ආගමික ලක්ෂණ
හෝ සිරිත් විරිත් ඔහු අනුකරණය
නොකරයි.

**මාගේ සතුට මාගේ ඉස්ලාම්
දහමයි.**

උත්තරීතර ඔහු මෙසේ පවසා ඇත:

(مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً
وَلَنُجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)

“පුරුෂයින්ගෙන් සහ ස්ත්රීන්ගෙන් කවෙරකු හෝ වේවා ඔහු විශ්වාස කරන්නෙකු ලෙස යහපත් ක්රියා කරන්නේද අපි (මෙලොව) හොඳ ජීවිතයක් ගත කිරීමට ඔහුට ජීවය ලබා දෙන්නෙමු. තවද ඔවුන් කරමින් සිටි විශිෂ්ඨ දෑ අනුව අපි (එලොවෙහි) ඔවුන්ට යහපත් විපාක නියත වශයෙන්ම පිරිනමන්නෙමු.” (අන් නහ්ල්: 97)

මුස්ලිම්වරයාගේ හදවත තුළට පිවිසෙන සතුට ප්රීතිය හා සොම්නස අතරින් මහඟු කරුණක් වනුයේ ජීවත්ව සිටින්නන්ගේ හෝ මිය ගිය ඇත්තන්ගේ හෝ පිළිමවල හෝ මැදිහත් වීමකින් තොරව සෘජුව තම පරමාධිපති සමග සම්බන්ධතා පැවැත්වීමය. උත්තරීතර අල්ලාහ් ඔහුගේ ශුද්ධ වූ අල් කුර්ආනයේ සැලැවින්ම තමන් කවදත් තම ගැත්තන්ට සම්පයෙන් සිටින බවත් ඔවුන්ගේ ප්රාර්ථනාවන්ට ඇහුන්කන් දී

පිළිතුරු දෙන බවත් අවධාරණය කරයි.
අල්ලාහ් මෙසේ ජරකකාශ කරයි:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾

“තවද මාගේ ගැත්තන් මා ගැන
නුඹෙන් විමසූ විට සැබැවින්ම මම
සමීපතය. කැඳවන්නාගේ කැඳවුමට මම
පිළිතුරු දෙමි. එබැවින් ඔවුන් යහමඟ
ලබන්නට හැකි වනු පිණිස ඔවුන් මාගේ
පිළිතුර අපේක්ෂා කරන්නවා ! මා විශ්වාස
කරන්නවා !” (අල් බකරා: 186)
සුවිශුද්ධයාණන් ඔහුගෙන් ජරා ර්ථතා
කරන මෙන් අපට නියෝග කර ඇත.
මුස්ලිම්වරයා තම පරමාධිපතිට සමීප
වන නැමදුම් අතර ඉතා වැදගත්
කරුණක් බවට ඔහු මෙය පත් කර ඇත.
කීර්තිමත් අල්ලාහ් මෙසේ ජරකාශ
කරයි.

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾

“ ‘ඔබ මගෙන් පතන්න. මම ඔබට
පිළිතුරු දෙමි’ යැයි ඔබේ පරමාධිපති

පැවසිය.” (ගෘහී:60) දැනැමි
 මුස්ලිම්වරයා නිතර අල්ලාහ්ගේ
 අවශ්‍යතාවයෙන් පෙළෙයි. ඔහු ඉදිරියේ
 නිතර ජරාර්ථතා කරයි. දැනැමි නැමදුම්
 තුළින් ඔහුට සම්ප වෙයි.

මහත් හේතුවක් උදෙසා අල්ලාහ් අප
 මෙම විශ්වයේ බිහි කළේය. නිකරුණේ
 ඔහු අප මවා නැත. එය ඔහුට කිසිදු හවුල්
 කරුවෙකු හවුල් නොකර ඔහුට පමණක්
 නැමදුම් කිරීමය. අපගේ පුද්ගලික මෙන්ම
 පොදු ජීවිතයේ සියලුම කරුණු
 හැඩගස්වන සියල්ල ආවරණය කරගත්
 දේව දහමක් ඔහු අපහට ආගමානුගත
 කර ඇත. මෙම සාධාරණීය පිළිවෙත
 තුළින් ජීවිතයේ අවශ්‍යතාවන් ආරක්ෂා
 කළේය. එනම්: අපගේ දහම ජීවිත, මාන්ය
 ය, බුද්ධිය මෙන්ම අපගේ ධනයයි.
 ආගමික නියෝග අනුගමනය කරමින්
 හා තහනම් කළ දැයින් වැළකෙමින්
 කවුරුන් ජීවත් වන්නේ ද සැබැවින්ම ඔහු
 මෙම අවශ්‍යතාවන් ආරක්ෂා කර

ගත්තේය. කිසිදු සැකයකින් තොරව ඔහුගේ ජීවිතයේ ඉතා තැන්පත් ප්රීතිමත් ජීවිතයක් ගත කළේය.

මුස්ලිම්වරයකු තම පරමාධිපති සමඟ ඇති බැඳීම ඉතා ගැඹුරු අතර එය සාමය සහ මානසික සැනසීම, නිශ්චල බව, ආරක්ෂාව සහ සතුට පිළිබඳ හැඟීමක් සහ පරමාධිපති තමන් සමඟ සිටින බව ඔහු තමන් ආරක්ෂා කරන බව හා ඔහුගේ විශ්වාසියාගේ භාරකාරත්වය ඔහු දරන බව හැඟීමක් ඇති කරන්නේය. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ප්රකාශ කරයි:

﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾

“විශ්වාස කළවුන්ගේ භාරකරු අල්ලාහ් ය. ඔහු ඔවුන් අන්ධකාරයන්ගෙන් ආලෝකය කරා බැහැර කරයි...” (අල් බකරා: 257)

මෙම ශ්රේෂ්ඨ සම්බන්ධතාවය චිත්තවේගීය තත්වයක් වන අතර එය මහාකාරුණිකයාණන්ට නැමදුම් කිරීමේ

රැවිය, ඔහුව මුණගැසීමේ ආශාව ඇති කරයි. දේව විශ්වාසයේ මිහිරි බව දැනීමෙන් ඔහුගේ හදවත සතුටින් පිරි අහසට නැගෙයි.

එම මිහිරි බව, අවනතභාවයේ ක්රියාවන් සිදු කිරීමෙන් හා නරක දැයින් වැළකෙමින් රස විඳින්නෙකුට මිස වෙනත් කිසිවකුටත් විස්තර කළ නොහැකිය. එහෙයින් නබි මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා මෙසේ පවසා සිටියහ:

(ذاق طعم الإيمان من رضي بالله ربًّا وبالإسلام دينًا وبمحمد رسولًا).

“අල්ලාහ් තම පරමාධිපති ලෙසත් ඉස්ලාමය තම දහම ලෙසත් මුහම්මද් තම දූතයාණන් ලෙසත් කවුරුත් පිළිගත්තේ ද ඔහු ඊමාන් නොහොත් විශ්වාසයේ සුවය වින්දේය.”

ඔව්, යම් පුද්ගලයෙක් තම මැවුම්කරුවා ඉදිරියේ තම ස්ථිර පැවැත්ම දැනෙනවා නම්, ඔහුගේ අලංකාර නාම සහ ගුණාංග තුළින් ඔහුව හඳුනන්නේ නම්, ඔහු බලා

සිටිසි යන හැඟීමෙන් යුතුව ඔහුට නමස්කාර කරන්නේ නම්, ඔහු අල්ලාහ්ට නැමදුම් ඉටු කිරීමෙහි අවංක නම් එමගින් සර්වබලධාරී අල්ලාහ් හැර වෙනත් කිසිවක් අපේක්ෂා නොකළේ නම්, ඔහු මෙලොව යහපත් හා ප්රීතීමත් ජීවිතයක් ගත කරන අතර මතුලොවෙහි ප්ර තිඵල ද යහපත් වනු ඇත.

මෙලොව දේව විශ්වාසියාට කරදර සිදු වුව ද එහි උණුසුම ස්ථිර විශ්වාසයේ සිසිලෙන් ද උත්තරීතර අල්ලාහ්ගේ පෙර නියමය පිළිගැනීමෙන් ද ඔහුට අත් වූ හොඳ තරක යන සියලු නියමයන්ට ඔහු ප්රශංසා කිරීම තුළින් ද ඒ ගැන පූර්ණ තෘප්තියට පත්වීමෙන් ද පහව යනු ඇත.

තම සතුට හා සන්සුන් භාවය වැඩි කර ගැනීම සඳහා මුස්ලිම්වරයා උනන්දු විය යුතු කරුණු අතර උත්තරීතර අල්ලාහ් ව නිතර නිතර සිහිපත් කිරීම හා අල් කූර්ආනය අධිකව පාරායනය කිරීම ද

ඇතුළත් වේ. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ
ජර්කාශ කරයි:

(الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ)

“විශ්වාස කළවුන් වනාහි, ඔවුන්ගේ
හදවත් අල්ලාහ් ව මෙනෙහි කිරීමෙන්
සැනසුමට පත්වෙති. දැන ගනු! අල්ලාහ් ව
මෙනෙහි කිරීමෙන් හදවත් සැනසුමට
පත් වෙති.” (අර් රූද්: 28) අල්ලාහ්ව
මෙනෙහි කිරීම හා අල් කූර්ආනය
පාරායනය කිරීම මුස්ලිම්වරයකු වැඩි
කරගත් කල්හි උත්තරීතර අල්ලාහ් සමග
නිබෙන ඔහුගේ සම්බන්ධතාව වර්ධනය
වනු ඇත. ඔහුගේ ආත්මය පිරිසිදු වනු
ඇත. ඔහුගේ විශ්වාසය ශක්තිමත් වනු
ඇත.

එසේම, මුස්ලිම්වරයා පැහැදිලි සාධක
පදනම් කර ගනිමින් සර්වබලධාරී
දෙවියන්ට නැමදුම් කිරීම සඳහා නිවැරදි
මූලාශ්‍රවලින් තම ආගම ඉගෙන
ගැනීමටත් උනන්දු විය යුතුය. නබි

(සල්ලේලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා
මෙසේ ප්රකාශ කළහ.

(طلب العلم فريضة على كل مسلم)

“දැනුම සෙවීම සෑම මුස්ලිම්වරයකුහටම
අනිවාර්යය වේ.” ඔහු මැවූ සර්වබලධාරී
අල්ලාහ්ගේ ආඥාවලට -ඒ පිළිබඳ
ප්රඥාව දැන සිටියත් නැතත්- ඔහුට
අවනත වී යටත් විය යුතුය. ඔහු
සර්වබලධාරී සිය උතුම් ග්රන්ථයේ
මෙසේ සඳහන් කළේය.

(وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ
الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا)

“අල්ලාහ් හා ඔහුගේ දූතයාණන් යම්
කරුණක් තීන්දු කළ විට කිසිදු දේව
විශ්වාසී පුරුෂයකුට හෝ කාන්තාවකට
හෝ ඔවුන්ගේ කටයුතුවල (ඔවුන්ගේ)
කැමැත්ත යෙදීම සුදුසු වන්නේ නැත.
තවද කවරෙකු අල්ලාහ් හා ඔහුගේ
දූතයාණන්ට පිටු පාන්නේද සැබැවින්ම
ඔහු පැහැදිලි මුලාවක මුලා වනු ඇත.”
(අල් අහ්සාබි: 36)

අපගේ නවී මුහුම්මද් තුමාණන් හා
එතුමාගේ පවුලේ උදවිය මෙන්ම
හිතමිතුරන්ට අල්ලාහ් ආශිර්වාද
කරන්නා.

නිමි

විෂය දර්ශකය (පටුන)

අංකය

මාතෘකාව

පිටුව

නැවත කවරයට යොමුව

පටුන (මාතෘකා දර්ශකය වෙත) යොමු
වන්න.

පොතෙන් ඔබ ලද අත්දැකීම් අප සමග
බෙදා ගන්න.

වෙබ් අඩවියට පිවිසෙන්න

ජංගම දුරකතන සඳහා අන්තර්
ක්රියාකාරී පොත

මාතෘකාව වෙත පිවිසෙන්නට ක්ලික්
කරන්න

කවරය වෙත යොමුවන්නට රූපය මත
ක්ලික් කරන්න

කේතය පරිලෝකනය කරන්න

නිබන්ධන ඉදිරිපත් කිරීම
(පවර්පොයින්ට්)

වියාපෘතියෙහි නිෂ්පාදන

මුද්‍රිත පොත

ජංගම පොත

වෙබ් අඩවිය

පවර්පොයින්ට් ඉදිරිපත් කිරීම

ස්මාර්ට්ෆෝන් අනුවාදය

පටුන

නව මුස්ලිම්වරයෙකුට ප්රයෝජනවත් සංක්ෂිප්තයක්.....	2
පෙරවදන.....	2
මාගේ පරමාධිපති අල්ලාහ් වේ.	6
නබි මුහම්මද් තුමාණෝ (එතුමා කෙරෙහි අල්ලාහ්ගේ ශාන්තිය හා සමාදානය උදාවේවා).....	12
ශුද්ධ වූ අල් කුර්ආනය මාගේ පරමාධිපතිගේ වචනයයි.14	
ඉස්ලාමයේ මූලිකාංගයන් පිළිබඳ මා දැන ගැනීමට කැමති.	15
‘රිමාන්’ හෙවත් විශ්වාසයේ මූලිකාංගයන් පිළිබඳ ඔබ දන්නවාද?.....	24
වූල් පිළිබඳ මම ඉගෙන ගනිමි.....	39
මේස් සපත්තු (හෝ එයට සමාන ආවරණික පැලඳුම්) මත පිරිමැදීම.....	46
ස්නානය කිරීම.....	49
නයම්මුම් හෙවත් පිරිසිදු පස් භාවිතයෙන් පිරිසිදු වීම ...	51
මම සලාතය උගනිමි.....	52
මුස්ලිම් කාන්තාවකගේ හිජාබ් වස්ත්රය.....	63
මාගේ සතුව මාගේ ඉස්ලාම් දහමයි.	68